

hvorpaa det Spørgsmaal tidligere er blevet behandlet her, omfatter Lovforslaget enhver Art af Overdragelse, og jeg ser derfor ikke een Fejl i det, og det er, at der ikke er nævnt Afgætt og Livrente; men det vil være let at rette; men efter den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister principielt stiller sig, kan jeg ikke sige andet, end at saa tabe de andre Spørgsmaal noget af deres Interesse. Jeg skal ganske vist ikke nægte, at da jeg indbragte Lovforslaget, tænkte jeg mig egentlig ikke, at den højtærede Finansminister vilde stille sig saa afvisende til Lovforslaget, som han nu gør. Jeg læste den Gang i forskellige Højreaviser, at Hovedindvendingen mod visse andre Lovforslag var den, at de vare uretfærdige, fordi de tilstøede at begunstige enten en Samfundsklasse paa andres Bekostning eller den ene Klasse Ejendomme paa den andens, f. Eks. Landejendomme paa Byejendommens Bekostning, og denne Betragtning saa jeg ogsaa fremsat her med megen Styrke af den højtærede Finansminister under Behandlingen af et Lovforslag, om hvilket der blev afstemt forleden Torsdag. Jeg saa da, man paaberaabte sig Retfærdigheden og Ligheden mod dette Lovforslag, og jeg tænkte mig derfor, at disse Indvendinger ikke kunde rejses mod dette Lovforslag, og at sølgelig Retfærdigheden og Ligheden mellem Samfundsklasserne ikke kunde føres i Udten imod det. Netop af den Grund maatte jeg forvente, at man vilde stille sig noget velvilligere til det Forslag, jeg foreligger. — Jeg tænkte mig dernæst ogsaa, at det var dog en Ting, som har været behandlet her i saa mange Aar, og hvorom der egentlig har været stor Enighed blandt alle Autoriteter, saa at man maatte kunne vente sig, at var der noget, som skulde møde en velvillig Behandling, maatte det være et Lovforslag som dette. Det ærede Medlem fra Bornholm (Wlem) fremdrog her, hvorledes den hedvortes af Nationaløkonomen under tidligere Forhandlinger her i Tinget, og enhver, der læser Forhandlingerne, vil se, at det er mislykkedes for alle at begrunde denne Skat som en retfærdig og fornuftig Skat set fra et andet Synspunkt end det, at den giver Penge i Statskassen. Det er ogsaa oplyst og tidligere fremdraget her i dette Ting af det nuværende Medlem fra Nørresundby (S. A. Larsen), at Skatten er i Virkeligheden i sit Væsen en ren Krigsskat, der er indført rent midlertidig, og ikke bestemt til at være en bestandig Indtægt for Statskassen, hvem den nu i den forløbne Tid har indbragt ca. 50 Millioner Kroner. Jeg tænkte mig, at

naar man erklærede sig villig til at give Lovforslaget en Affattelse, hvorved man omgik den Indvending, som tidligere har været rejst mod det — man kunde gennem Halvprocentafgiften ækvivalere i visse Tilfælde en Del af Arveafgiften — kunde man naa til en frugtbar Forhandling og gennemføre dette Lovforslag, og jeg tænkte mig det saa meget mere, som det altid er fremhævet saavel her under Forhandlingerne i dette Ting? som udenfor, at Hensigten maatte være at lette Byrderne i Almindelighed, saa vel for samtlige Kommuner som for samtlige Klasser af Borgere, der komme i Forbindelse med dette Retssforhold, og det gælder jo ogsaa her om at lette en Byrde. Nu hører jeg imidlertid i Dag, at ingen af de Argumentationer i mindste Grad bidrage til at tale godt for dette Lovforslag, og det forstaar jeg særdeles vel, thi den højtærede Finansminister sagde jo, at der var ikke noget at „redde“ ved dette Lovforslag; og naar man her det under det Synspunkt „at redde noget“, og fremhæver det som Politisk, vil jeg ogsaa sige, at saa har det Lovforslag heller ikke noget ved sig, der taler til Gunst for det, og jeg vil sige, at havde jeg været saa flog, som jeg burde, da Lovforslaget blev indbragt, burde jeg have kunnet forudsæ det; men jeg tænkte mig, at man til en vis Grad vilde stille sig velvillig over for de ny Forslag, som bleve indbragte for 14 Dage eller 3 Uger siden. Men naar den højtærede Finansminister har det Princip ikke at give noget, og naar han har sagt til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojssen) i Spidsen for Tingets Flertal: Vi gi'r ikke noget, forundrer det mig ikke, at han ogsaa siger til mig: Vi gi'r ikke noget. Jeg forstaar særdeles vel, at han kan rolig sige: Der var nylig en, der var meget større end jeg, og han fik heller ingen Ting. Jeg forstaar særdeles vel den Maade, hvorpaa her handles, men jeg vil i al Bestedenhed henstille til den højtærede Minister, om han tror, at man paa den Maade kommer helt forbi den Bevægelse, der er rejst paa de Punkter, og som vil komme frem ved forskellige Spørgsmaal? Jeg vil henstille, om den højtærede Minister tror, at man altid kan nøjes med at sige, at man ikke vil have noget med det at gøre, men afvise det under Henviisning til Statskassen. Der gives visse Omstændigheder her i Livet, hvor man næsten ikke kan lade være at give noget, og hvor Belangtændigheden kræver, at man mander sig op til at give og gøre noget, og jeg vil henstille om man ikke tror, det kunde udvikle sig saaledes. Naar man er kommen til det Standpunkt, at man skal give noget, plejer